

د حضرت عزرا کتاب

د خورس بنی اسرائیلو له د راواپس کېدو حکم

ورکول

۱ په ورومبی کال کبني چې خورس د فارس بادشاه وو، نو مالک خدای هغه پېشگوئی پوره کړه چې هغه د یرميا په ذریعه کړې وه. هغه د خورس په زړه کبني دا خبره واچوله چې دا فرمان وليکي او جاري يې کړي او خپلې ټولې بادشاهۍ ته يې ولېږي: ﴿۲﴾ ”دا د فارس د بادشاه خورس حکم دے. مالک خدای، د آسمانونو خدای پاک زه په ټوله دنیا باندې حکمران کړے يم او دا نمه واری يې راکړې ده چې د مالک خدای دپاره په يهوداه کبني د يروشلم په ښار کبني کور جوړ کړم. ﴿۳﴾ هر څوک چې د هغه خلق وي نو هغه د يهوداه يروشلم ته تلے شی چې د مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک دپاره يو کور بيا جوړ کړئ، د چا عبادت چې په يروشلم کبني کيږي. او ستاسو خدای پاک دې ستاسو مل شی. ﴿۴﴾ ژوندی پاتې شوی خلق چې چرته هم اوسېږي، نو خپل گاونډيان به ورله په مدد کبني دا څيزونه ورکړي لکه چې سپين زر، سره زر، د سفر دپاره توبښه، د سورلي ځناور او داسې نذرانې هم چې په يروشلم کبني د خدای پاک په کور کبني پېش کړے شی.“ ﴿۵﴾ بيا د يهوداه او د بنيامين قبيلو د ډلو مشران، امامان او ليويان او هغه نور ټول تيار شول چې خدای پاک د هغوی زړونه راپاخولی ؤو او په يروشلم کبني د مالک خدای د کور د بيا جوړولو دپاره

لاړل. (۶) د هغوی ټولو گاونډیانو د هغوی مدد وکړو او هغوی له یې د سپینو زرو څیزونه، سره زر، د سفر دپاره توبښه، د سورلی دپاره ځناور او قیمتی څیزونه ورکړل، د دې هر څه نه علاوه رضاکارانه نذرانې یې هم ورکړې. (۷)

خوس بادشاه هغوی له هغه جامونه او پیالی واپس ورکړې چې کومې نبوکدنصر بادشاه په یروشلم کښې د مالک خدای د کور نه اوړې وې او د خپلو بټانو په کور کښې یې اېښې وې. (۸) د فارس بادشاه خوس دا د شاهي خزاني مشر متردات ته حواله کړل، متردات د دې نه یو فهرست جوړ کړو او د یهوداه مشر شیسبضر له ورکړو، (۹) - (۱۰) د هغه څیزونو شمېر دا وو: د سرو زرو دېرش جامونه، د سپینو زرو یو زر جامونه، یو کم دېرش نور بښانگونه، دېرش د سرو زرو واړه جامونه، څلور سوه او لس د سپینو زرو واړه جامونه او یو زر نور لوبښی. (۱۱) هلته ټول پینځه زره او څلور سوه د سرو زرو او سپینو زرو لوبښی وو او هغه نور سامان وو کوم چې شیسبضر په هغه وخت کښې د ځان سره وړې وو چې کله هغه او نور جلاوطن شوی کسان د بابل نه یروشلم ته تلل.

د جلاوطنۍ نه راواپس شوو خلقو تفصیل

۲ (۱) دا د یهودیانو د جلاوطن شوو خلقو تفصیل دے څوک چې د آزادېدو نه پس واپس خپلو صوبو ته تلل. نبوکدنصر بادشاه هغوی بابل ته قېدیان بوتلی وو، خو اوس یروشلم، یهوداه او خپلو نورو بښارونو ته راواپس شول چرته چې هغوی مخکښې اوسېدل. (۲) د هغوی مشران زربابل،

یشوع، نحمياہ، شراياہ، رعلاياہ، مردکی، بلشان، مسفار،

بگوي، رحوم او بعنه وُو. دا د بني اسرائيلو د پلو تفصيل

دے، دا تفصيل د هغه هرې قبيلې د شمېر سره دے کوم چې

د جلاوطني نه راواپس شوی وُو: ۲۰-۳۰ د پرعوس د قبيلې

شمېر دوه زره يو سل او دوه اويا کسان، د سفطياہ د قبيلې

شمېر درې سوه او دوه اويا کسان، د ارخ د قبيلې شمېر اووۀ

سوه او پينځۀ اويا کسان، د يشوع او يوآب د اولاد پخت

موآب د قبيلې شمېر دوه زره اته سوه او دولس کسان، د

عيلام د قبيلې شمېر يو زر دوه سوه او څلور پنځوس کسان،

د زتو د قبيلې شمېر نهۀ سوه او پينځۀ څلوېښت کسان، د

زکی د قبيلې شمېر اووۀ سوه او شپېتۀ کسان، د باني د قبيلې

شمېر شپږ سوه او دوه څلوېښت کسان، د ببي د قبيلې شمېر

شپږ سوه او درويشت کسان، د عزجاد د قبيلې شمېر يو زر

دوه سوه او دوويشت کسان، د ادونقام د قبيلې شمېر شپږ

سوه او شپږ شپېتۀ کسان، د بگوي د قبيلې شمېر دوه زره او

شپږ پنځوس کسان، د عدین د قبيلې شمېر څلور سوه او

څلور پنځوس کسان، اطير چې د هغه نوم حزقياہ هم وو د

هغه د قبيلې شمېر دوه کم سل کسان، د بضي د قبيلې شمېر

درې سوه او درويشت کسان، د يوره د قبيلې شمېر يو سل

او دولس کسان، د حاشوم د قبيلې شمېر دوه سوه او

درويشت کسان، د جبار د قبيلې شمېر پينځۀ کم سل کسان.

۲۱-۳۵ هغه خلق هم راواپس شول چې د هغوي پلار نيکۀ په

دې ښارونو کښې اوسېدلی وُو: د بيت لحم ښار يو سل او

درويشت کسان، د نطوفه ښار شپږ پنځوس کسان، د عنوت

ښار يو سل او اته ويشت کسان، د عزاموت ښار دوه

څلوېښت کسان، د قریت يعريم، کفيره او بيروت ښارونو

اووهٔ سوه او درې څلوېښت کسان، د راما او جبعه ښارونو
 شپږ سوه او يووېشت کسان، د مکماس ښار يو سل او
 دووېشت کسان، د بيت ايل او عی ښارونو دوه سوه او
 دروېشت کسان، د نبو ښار دوه پنځوس کسان، د مجبيس
 ښار يو سل او شپږ پنځوس کسان، د هغه بل عيلام ښار يو
 زر دوه سوه او څلور پنځوس کسان، د حارم ښار درې سوه
 او شل کسان، د لد، حاديد او اونو ښارونو اووهٔ سوه
 پينځوېشت کسان، د يريحو ښار درې سوه او پينځهٔ
 څلوېښت کسان، د سناآه ښار درې زره شپږ سوه او دېرش
 کسان. ۳۶-۳۹ دا د امامانو د پلو تفصيل دے چې هغوی د
 جلاوطني نه راواپس شول: د يشوع د اولاد يدعياه د قبيلې نههٔ
 سوه او درې اويا کسان، د امير د قبيلې يو زر او دوه پنځوس
 کسان، د فشحور د قبيلې يو زر دوه سوه او اووهٔ څلوېښت
 کسان، د حارم د قبيلې يو زر او اوولس کسان. ۴۰-۴۲ دا د
 ليويانو د قبيلو تفصيل دے چې د جلاوطني نه راواپس شول:
 د يشوع او د قدمي اېل خاندان چې د هوداوياه د اولاد وو د
 قبيلې څلور اويا کسان، د آسف د اولاد د مالک خدائ د کور
 موسيقاران يو سل او اتهٔوېشت کسان، د سلوم، اطير،
 ظلمون، عقوب، حطيطا او شويي د اولاد د مالک خدائ د
 کور څوکيداران يو سل او يو کم څلوېښت کسان. ۴۳-۵۴ د
 مالک خدائ د کور د خدمتگارانو د پلو تفصيل چې هغوی د
 جلاوطني نه راواپس شول: ضيحا، حسوفا، طبعوت، قروس،
 سيعها، فدون، لبانه، حجاب، عقوب، حجاب، شملی، حنان،
 جدیل، جحر، ريايه، رضين، نقودا، جزام، عزا، فاسح، بسی،
 اسناه، معونيم، نفوسيم، بقبوق، حقوفا، حرحور، بصلوت،
 محيدا، حرشاه، برقوس، سسيرا، تامح، نضيح او خطيفا.

۵۷-۵۵ دا د سلیمان د نوکرانو د ډلو تفصیل دے چې هغوی د جلاوطنی نه راواپس شول: سوطی، حسوفرت، فرودا، یعله، درقون، جدیل، سفطیاه، حطیل، فوکرتهضبائیم او امی. **۵۸** د مالک خدای د کور د خدمتگارانو د اولاد او د سلیمان د نوکرانو د اولاد ټول شمېر اته کم څلور سوه وو کوم چې د جلاوطنی نه راواپس شول. **۵۹-۶۰** د دلایاه، طویبیه او د نقودا د ډلو شپږ سوه او دوه پنځوس کسان داسې وؤ چې هغوی د تل ملح، تل حرشا، کروب، ادان او د امیر بنارونو نه راواپس شول، خو هغوی دا نه شول ثابتولې چې هغوی د بنی اسرائیلو اولاد دے. **۶۱-۶۲** د امامانو دې ډلو داسې څه نسبنامه پیدا نه کړه چې هغوی خپل پلار نیکه ثابت کړې وې، حبایاه، هقوض او برزلی. د امامانو د قبیلې برزلی پلار نیکه د جلعاد د برزلی د قبیلې یوه بنځه واده کړې وه او د خپل سخر نوم یې په ځان اېښه وو. نو په دې وجه هغوی نه شول ثابتولې چې د هغوی پلار نیکه څوک وؤ، نو هغوی امامان نه منظوره کېدل. **۶۳** د یهوداه حکمران ورته وئیلی وؤ چې هغوی تر هغه وخته پورې خدای پاک ته پېش کړې شوی خوراک نه شی خوړلې چې ترڅو یو داسې امام نه وی چې هغه اورییم او تمیم نه کار واخلي. **۶۴-۶۷** هغه ټول په شمېر کېښي دوه څلوېښت زره درې سوه او شپېته کسان وؤ کوم چې د جلاوطنی نه راواپس شول. د هغوی بنځې او نران نوکران اووه زره درې سوه او اووه دېرش کسان وؤ، بنځې او نران موسیقاران دوه سوه وؤ، آسونه اووه سوه او شپږ دېرش وؤ، قچرې دوه سوه او پینځه څلوېښت وې، اوبشان څلور سوه او پینځه دېرش وؤ، خرونه شپږ زره اووه سوه او شل وؤ. **۶۸** کله چې جلاوطن شوی کسان په یروشلم کېښي د

مالڪ خُداي ڪور ته راورسپدل، نو د ڀلو خُءُ مشرانو
 رضاڪارانه نذراني د ڊي ڊپاره ورڪري چي د مالڪ خُداي
 ڪور په خپل زور خُاي ڪبني بيا جوڙ ڪري. ۶۹ هغوي چي د
 ڊي ڪار ڊپاره خُومره نذراني ورڪولے شوې نو هغه هومره پي
 ورڪري او ٽول پينخُءُ سوه ڪلو سرءُ زر، دوه زره او اته سوه
 ڪلو سپين زر او د امامانو ڊپاره سل چوغي ورڪري.
 ۷۰ امامان، ليويان او خُءُ خلق په يروشلم ڪبني يا د ڊي سره
 نزدې ڊبره شول، موسيقاران، د مالڪ خُداي د ڪور
 خُوكيداران او د مالڪ خُداي د ڪور خدمتگاران په نزدې
 بنارونو ڪبني ڊبره شول، او باقي نور بني اسرائيليان په هغه
 بنارونو ڪبني ڊبره شول چرته چي د هغوي ڀلار نيڪه
 اوسپدلي وُو.

د عبادت بيا شروع ڪبدل

۳ (۱) په اوومه مياشت ڪبني ٽول بني اسرائيل په خپلو
 خپلو بنارونو ڪبني ڊبره شول. بيا هغوي ٽول په يروشلم ڪبني
 په اتفاق سره راغونڊ شول، (۲) او د يوصدق زوي يشوع، د
 هغه ملگرو امامانو او د شلتي اهل زوي زربابل سره د خپلو
 رسته دارانو، د بني اسرائيلو د خُداي پاڪ قربانگاه بيا جوڙه
 ڪره، نو چي هغوي په ڊي باندي د هغه اصولو په مطابق
 قرباني وسوزوي ڪوم چي د موسي په شريعت ڪبني ليڪلے
 شوي وُو، موسي د خُداي پاڪ خدمتگار وو. (۳) اگر چي د
 جلاوطني نه واپس راتلونڪي ڪسان بيا هم د هغه خلقو نه
 ڀرپدل ڪوم چي په هغه مُلڪ ڪبني اوسپدل، هغوي قربانگاه
 په هغه خُاي ڪبني بيا جوڙه ڪره چرته چي مخڪبني ولاڙه وه.

بيا هغوى يو خُل بيا په هغې باندې د هر سحر او هر ماښام
 نذرانې سوزول شروع كړل. (۴) هغوى د اصولو په مطابق د
 جونگرو اختر وكړو، هغوى هره ورځ د هغه ورځې مقررې
 قربانۍ پېش كولې، (۵) او د دې نه علاوه هغوى د هرې
 ورځې سوزېدونكې نذرانې هم پېش كولې او هغه نذرانې يې هم
 پېش كولې چې د نوې مياشتې په اختر او په كلنۍ اخرونو
 كېنې پېش كېدلې چې په دې اخرونو كېنې به د مالِك خُداى
 عبادت كېدلو، او هم داسې هغه ټولې نذرانې هم پېش كېدلې
 كومې چې مالِك خُداى ته په رضاكارانه توگه وركولې
 شوې. (۶) اكر چې خلقو تر اوسه پورې د مالِك خُداى د
 كور بنياد جوړول هم شروع كړى نه ؤو، خو هغوى د اوومې
 مياشتې په اوله ورځ مالِك خُداى ته قربانۍ سوزول شروع
 كړل.

د مالِك خُداى كور دوباره جوړول

(۷) خلقو د كاڼو گلكارانو او تركاپانو د مزدورۍ دپاره پېسې
 وركولې او خوراك، خښاك او د زيتونو تېل يې د صور او
 صيدا خلقو له لېږل او د دې څيزونو په بدل كېنې د لبنان د
 غرونو نه د ديار لرگي د يافا ښار ته د سمندر په ذريعه
 راوړلې كېدل. دا هر څه د فارس د بادشاه خورس په اجازت
 سره كېدل. (۸) د هغې نه پس چې هغوى په يروشلم كېنې د
 مالِك خُداى د كور ځاى ته واپس راغلى ؤو نو د هغه كال په
 دوېمه مياشت يې كار شروع كړو. زُرْبابل، يشوع او د هغه
 نور وطنداران، امامان او ليويان او هغه ټول خلق په كار
 كېنې شامل شول كوم چې د جلاوطنۍ نه يروشلم ته واپس
 راغلى ؤو. هغه ټول ليويان چې د هغوى عُمر شل كاله يا د

دې نه زيات وو هغوی د مالک خدای د کور د بیا جوړېدو
 مشران مقرر شول. (۹) لیوی یشوع او د هغه زامنو او
 خپلوانو او د هوداویاه د قبیلې قدمی اهل او د هغه زامنو د
 مالک خدای د کور په بیا جوړېدو کېنې په شریکه مشری
 کوله. د هغوی مدد د حن داد د قبیلې لیویانو هم کولو. (۱۰)
 کله چې گلکارانو د مالک خدای د کور بنیاد کېښودل شروع
 کړل، نو امامان په خپلو ځایونو باندې ولاړ وو، چوغې یې
 اغوستې وې او بیگل د هغوی په لاسونو کېنې وو او د آسف د
 قبیلې لیویان د چمتو سره هلته ولاړ وو. هغوی د مالک
 خدای ثناء صفت د هغه اصولو په مطابق کولو کوم اصول
 چې داؤد بادشاه ښودلی وو. (۱۱) هغوی وار په وار د مالک
 خدای ثناء صفت کولو، ”مالک خدای مهربان دے او د بنی
 اسرائیلو سره د هغه مینه د همپشه دپاره ده.“ هر چا به په
 اوچت آواز سره د مالک خدای ثناء صفت کولو، ځکه چې د
 مالک خدای د کور د بنیاد کار شروع شوے وو. (۱۲) چې
 کله د مالک خدای د دې کور بنیاد کېښودے شو نو کومو
 پېرو بوډاگانو امامانو، لیویانو او د ډلو مشرانو چې د مالک
 خدای هغه وپرومبے کور لیدلے وو، نو په چغو یې وژپل. خو
 چې هلته نور کوم خلق وو هغوی د خوشحالی نه چغې وهلې.
 (۱۳) ځه خلقو د خوشحالی نه چغې وهلې او ځه خلقو ژړا
 کوله، او هغوی دومره شور کولو چې تر لرې لرې پورې
 اورېدلے شو او هیچا ته پته نه لگېده چې څوک ژاړی او
 څوک خوشحاله دی.

د خدای پاک د کور د بیا جوړېدو مخالفت

۱) د يهوداه او بنيامين د خلقو دشمنان د دې نه خبر

شول چې کوم خلق د جلاوطنۍ نه راواپس شوی دی نو

هغوی د مالک خدای د بنی اسرائیلو د خدای پاک کور بیا

جوړوی. ۲) نو هغوی د زربابل او د ډلو مشرانو سره

ملاوېدو له راغلل او ورته یې ووئیل، ”د مالک خدای په کور

جوړولو کبني به مونږ هم درسره ملگری شو. مونږ هم د هغه

خدای پاک عبادت کوو د کوم چې تاسو کوئ، مونږ هغه ته

قربانی پېش کوو د اسور بادشاه اسرحدون د وخت نه چا

چې مونږ دلته د اوسېدو دپاره راولېرلو.“ ۳) نو زربابل،

یشوع او د ډلو مشرانو هغوی ته ووئیل، ”مونږ ته د مالک

خدای زمونږ د خدای پاک په کور جوړولو کبني ستاسو د

مدد هیڅ ضرورت نشته. مونږ به دا په خپله جوړوو هم هغه

شان چې څنگه د فارس بادشاه خورس حکم راکړی دی.“

۴) او چې کوم خلق په هغه ملک کبني اوسېدل نو هغوی دا

کوشش کولو چې یهودیان بې حوصلې کړی او د مالک خدای

د کور جوړولو نه یې وپروی. ۵) هغوی د فارس د حکومت

آفسرانو له دې دپاره رشوت هم ورکولو چې د هغوی خلاف

کار وکړی. هغوی د فارس بادشاه خورس په ټوله بادشاهی

کبني داسې کول او هغوی د فارس بادشاه داریوس د

بادشاهی شروع کېدو پورې دا کار نه پرېښودو.

د یروشلم د بیا جوړېدو مخالفت

۶) د اخسویرس بادشاه د بادشاهی په شروع کبني، د

یهوداه او یروشلم خلقو دشمنانو د هغوی خلاف یو لیکلے

شوعے الزام راوړو. ۷) یو ځل بیا د فارس بادشاه ارتخشستا

په دوران کبني، بسلام، متردات، طابئیل او د هغوی ملگرو

بادشاه ته يو خط وليکلو. هغه خط په آرامي ژبه کښې ليکلی شوی وو او بيا د بادشاه دپاره ترجمه کړې شو. (۸) رحوم حکمران او د صوبې منشي شمسي هم د يروشلیم په حقله ارتخششتا بادشاه ته دا خط وليکلو، (۹) ”د حکمران رحوم، د صوبې منشي شمسي، د هغوی د ملگرو، قاضيانو او د نورو ټولو آفسرانو نه، کوم چې د عيلام په ملک کښې د ارک، بابل او د سوسه سړی دی، (۱۰) د هغه نورو خلقو په شمول کوم چې عظيم او عزتمند اسوريني پال د خپلو کورونو نه بوتل او د سامريه په ښار کښې او د فرات سيند نمرپرېواته طرف ته سامريه کښې په نورو ځايونو کښې يې دېره کړل.“ (۱۱) په خط کښې داسې ليکلی شوی ؤو، ”د فرات سيند نمرپرېواته په طرف د هغه د خدمتگارانو نه، ارتخششتا بادشاه ته. (۱۲) بادشاه سلامت، مونږ تا خبرول غواړو چې هغه يهوديان کوم ستا د نورو علاقو نه راغلي دی هغوی په يروشلیم کښې دېره شوی دی او هغه خراب او سرکشه ښار بيا جوړوی. هغوی د دېوالونو بيا جوړول شروع کړی دی او دېر زر به يې تيار کړی. (۱۳) بادشاه سلامت، که دا ښار بيا جوړ شي او د دې دېوالونه سر ته ورسېږي، نو خلق به محصول، جزيه او پېسې ورکول بند کړی او ستا شاهي محصول به کم شي. (۱۴) نو بادشاه سلامت، مونږ ستا وفادار يو او مونږ نه غواړو چې د بادشاه دې داسې بې عزتی وشي، نو دا ځکه مونږ بادشاه له دا خبر ورلېږلې دې، (۱۵) چې ته دا حکم ورکړه چې هغه تاريخ دې ولټولې شي کوم چې ستا پلار نيکه ليکلی وو. نو بيا به تا ته پته ولگی چې دا ښار همپشه د بغاوت نه پک وی او د پخوانی وختونو نه دې بادشاهانو او د صوبو حکمرانانو له تکليف ورکړې دې. د

دې په خلقو باندې حكومت كول همپشه مشكل ؤو. نو په دې

وجه دا ښار تباہ شوې وو. (۱۶) نو په دې وجه زمونږ دا

يقين دے كه دا ښار بيا جوړ شي او د دې دېوالونه مڪمل

شي، نو بادشاه سلامت، د فرات سيند نمرپرېواته طرف ته

صوبه به ستا د قابو نه بهر شي. (۱۷) نو بادشاه دا جواب

ورولېرلو، ”رحوم حكمران، د صوبي منشي شمسي او د

هغوى هغه ملگرو ته چې كوم په سامريه كښې اوسېږي او د

فرات سيند نمرپرېواته طرف ټولو خلقو ته، سلامونه. (۱۸)

كوم خط چې تاسو رالېږلې دے هغه لوستلې شوې دے او

زما په وړاندې ترجمه شوې دے. (۱۹) ما حكم وكړو چې

تفتيش دې وكړې شي او دا خبره معلومه كړې شوې ده

چې يروشلېم بې شكه د پخوا نه د بادشاهانو خلاف بغاوت

كولو او دا د باغيانو او سركشه خلقو نه پك وو. (۲۰) هلته

طاقتورو بادشاهانو بادشاهي كړې ده او د فرات سيند

نمرپرېواته طرف ته په ټوله صوبه يې حكومت كړې دے او

جزيه، محصل او پېسې يې راټولولې. (۲۱) نو په دې وجه ته

به فرمان جاري كړې چې ترڅو پورې ما بل حكم نه وي

دركړې نو هغه خلق دې د ښار په جوړولو باندې كار بند

كړي. (۲۲) دا كار سمدستي وكړئ چې داسې زما فائدي ته

نور تاوان ونه رسېږي. (۲۳) نو څنگه چې د ارتخششتا

بادشاه خط رحوم، شمسي او د هغوى ملگرو ته ولوستلې

شو، نو هغوى يروشلېم ته تېز لاړل او يهوديان يې دې ته مجبور

كړل چې د ښار بيا جوړول بند كړي.

د خدائ پاک کور دوباره جوړول

(۲۴) نو د خدائ پاک په کور باندې کار بند وو او د فارس

بادشاه داریوس د بادشاهی تر دوہم کال پورې کار ځنډولے
شوے وو.

۵ په هغه وخت کښې دوه پېغمبران حجی او د عدو
زوی زکریا هُو. هغوی په یهوداه او یروشلم کښې اوسېدونکو
یهودیانو له د بنی اسرائیلو هغه خدای پاک په نوم پېشکوئی
ورکوله چې کوم د هغوی دپاسه وو. (۲) کله چې د شلتی اېل
زوی زربابل او د یوصدق زوی یسوع د هغوی پېغام واورېدو،
نو هغوی په یروشلم کښې د خدای پاک د کور بیا جوړول
شروع کړل او د خدای پاک هغه دوه پېغمبران د هغوی سره
وَو او د هغوی مدد یې کولو. (۳) نو د نمرپرېواته طرف ته
فرات حکمران تتنی، شتربوزنی او د هغوی ملگری آفسران
سمدستی یروشلم ته راغلل او وې وئیل، ”تا له دا حکم څوک
درکوی چې دا کور بیا جوړ کړه او سر ته یې ورسوه؟“ (۴)
هغوی د هغه ټولو سپرو د نومونو تپوس هم وکړو کومو چې د
دې په جوړولو کښې مدد کولو. (۵) خو په یهودی مشرانو
باندې د خدای پاک نظر وو او د فارس آفسرانو دا فېصله
وکړه چې تر هغې پورې به یو کار هم نه کوی چې ترڅو یې
داریوس بادشاه له خط نه وی لېرلے او جواب یې نه وی
راغلے. (۶) هغوی داریوس بادشاه له دا خبر ورولېرلو، (۷)
”داریوس بادشاه ته پېر پېر سلامونه. (۸) بادشاه سلامت، تا
ته دې پته وی چې مونږ د یهوداه صوبې ته ورغلو او ومو
لیدل چې د عظیم خدای پاک کور د لویو کانیو او په دېوالونو
کښې د لرگو د ستنو سره بیا جوړېږی. کار د پېر احتیاط
سره کولے شی او پېر بنه روان دے. (۹) مونږ بیا د خلقو د
مشرانو نه تپوس وکړو چې مونږ ته ووائی چې هغوی له دا

اختيار چا ورکړې دے چې د خدائ پاک کور بيا جوړ کړي
 او سر ته يې ورسوي. (۱۰) مونږ د هغوی د نومونو تپوس هم
 وکړو نو چې داسې مونږ تا خبر کړو چې د دې کار مشران
 څوک دي. (۱۱) هغوی مونږ له جواب راکړو چې مونږ د
 آسمان او زمکې د خدائ پاک خدمتگار يو او مونږ هغه کور
 بيا جوړوو کوم چې په اصل کښې ډېره موده مخکښې د بنی
 اسرائیلو يو تکړه بادشاه جوړ کړې وو او سر ته يې رسولې
 وو. (۱۲) خو زمونږ پلار نيکه د آسمان خدائ پاک غصه کړو
 نو په دې وجه هغوی يې د بابل بادشاه نبوکدنصر ته
 پرېښودل، چا چې دا کور وران کړو او خلق يې بابل ته
 جلاوطن کړل. (۱۳) خو بيا چې کله خورس بادشاه د بابل
 بادشاه شو نو د هغه د بادشاهي په وړومبي کال، خورس دا
 حکم وکړو چې د خدائ پاک کور دې بيا جوړ شي. (۱۴) هغه
 د خدائ پاک په کور کښې د سرو زرو او سپينو زرو لوبڼي
 بيا کېښودل کوم چې نبوکدنصر د خدائ پاک د کور نه اوږي
 وو چې هغه کور په يروشلم کښې وو او په بابل کښې يې په
 عبادتخانه کښې اېښی وو. خورس بادشاه دا لوبڼي د يو سړي
 په حواله کړل چې د هغه نوم شيسبضر وو، کوم چې هغه د
 يهوداه حکمران مقرر کړې وو. (۱۵) بادشاه هغه ته وويل
 چې دا يوسی او په يروشلم کښې يې د خدائ پاک کور ته
 واپس کړي او هغه کور په هغه ځای باندې بيا جوړ کړي چې
 چرته مخکښې وو. (۱۶) نو شيسبضر راغلو او د دې بنياد يې
 کېښودو، د دې جوړېدل د هغه وخت نه واخله تر ننه پورې
 جاری وو، خو د خدائ پاک کور تر اوسه پورې مکمل شوې
 نه دے. (۱۷) نو بادشاه سلامت، که ستا خوښه وي نو د بابل
 شاهي تاريخ دې ولټولې شي نو دا به معلوم شي چې خورس

په يروشلم کښې د خُدائِ پاک د کور د بيا جوړولو حُکم ورکړے وو او که نه، او بيا مونږ خبر کړه چې په دې معامله کښې ستا خوښه څه ده.

د خورس د فرمان بيا جاري کېدل

۶ (۱) نو داريوس بادشاه حُکم جاري کړو چې د بابل هغه شاهي تاريخ دې ولټولے شی کوم چې په خزانه کښې ساتلے شوے وو. (۲) خو د مادي صُوبې په اکبتانا ښار کښې يو طومار پېدا شو، چې دا ليکل په کښې شوی ؤو، (۳) ” د خپلې بادشاهۍ په وړومبۍ کال خورس بادشاه حُکم وکړو چې په يروشلم کښې دې د خُدائِ پاک کور بيا جوړ کړے شی چې هغه يو داسې ځای وي چرته به چې قرباني کيږي او نذرانې به سوزولے شی. د خُدائِ پاک کور به تقريباً دېرش گزه اوچت او دېرش گزه پلن جوړولے شی. (۴) دېوالونه به داسې جوړولے شی چې درې درې د لويو کانيو وي او په يوه رده کښې د لرگۍ تختې لگولے شوي وي. دا ټوله خرچه به شاهي خزانه ورکوي. (۵) ښوکنضر بادشاه چې په يروشلم کښې د خُدائِ پاک د کور نه کوم د سرو زرو او سپينو زرو لوبښي بابل ته اوږي ؤو نو هغه به هم د خُدائِ پاک کور يعنې خپل صحيح ځای ته راواپس کولے شی کوم چې په يروشلم کښې دے.

د داريوس د خُدائِ پاک د کور په حقله فرمان
جاري کول

٦ نو بيا داريوس بادشاه دا جواب وروپړلو، ”دا د

نمرپرېواته طرف ته فرات حکمران تتنی، شتربوزنی او د

نمرپرېواته طرف ته فرات ستا آفسرانو ته دے، چې تاسو به د

خدائ پاک د کور سره کار نه ساتئ (٧) او د دې په جوړېدو

کېنې کار مه ساتئ. د يهوداه حکمران او يهودی مشران

پرېردئ چې هغوی د خدائ پاک کور هلته جوړ کړی چرته

چې مخکېنې ولاړ وو. (٨) او دې سره زه تاسو له حکم

درکوم چې د يهوداه د مشرانو مدد وکړئ چې دا بيا جوړ

کړی. هغوی له به د پوره خرچې دپاره د شاهي خزاني پېسې

ورکولې شي چې د نمرپرېواته طرف ته د فرات د محصول

نه اخستې شي، د دې دپاره چې کار ايسار نه شي. (٩) بغير

د خه کمی نه، هره ورځ تاسو به په يروشلم کېنې امامانو له

هغه هر خه ورکوئ چې هغوی ته د خه ضرورت وي، چې

هغه سخی، گډې، يا گډوړی وي، چې د آسمان خدائ پاک ته

د قرباني په توگه سوزولې شي، يا چې هغه غنم، مالگه، مے،

يا د زيتونو تېل وي. (١٠) نو چې داسې هغوی هغه قرباني

پېش کړی په کومو باندې چې د آسمان خدائ پاک رضا

کېږی او زما او زما د زامنو دپاره د هغه نه برکت غواړی.

(١١) زه بل دا حکم کوم که څوک هم دا حکم ونه منی، نو د

هغه کور نه به د لرگی تير راوويستلې شي، د هغې يو سر دې

تېره کړې شي او په هغې دې ووژلې شي. او د هغه کور دې

د ډېران يو ډېرې جوړ کړې شي. (١٢) هغه خدائ پاک چا

چې يروشلم د دې دپاره خوښ کړې دے چې هلته به د هغه

عبادت کېږی نو که کوم بادشاه يا قوم د دې حکم نه انکار

وکړی يا د دې کور د تباہ کولو کوشش کوی نو خدائ پاک

دې ورله شکست ورکړی. ما داريوس دا حکم کړې دے او

دا حُکم دې پوره ومنلے شی.“

د خدائ پاک د کور وقف کډل

۱۳) بیا تتنی حکمران، شتربوزنی او د هغوی آفسرانو هم هغه شان وکړل چې څنگه داریوس بادشاه حُکم کړے وو. ۱۴) یهودی مشرانو د خدائ پاک د کور عمارت په بنه طریقه جوړولو، چې د هغوی حوصله افزائی حجی او زکریاه پیغمبرانو کوله. هغوی د خدائ پاک کور هم هغه شان سر ته ورسولو لکه څنگه چې د بنی اسرائیلو خدائ پاک حُکم کړے وو او خورس، داریوس او د فارس بادشاه ارتخششتا فرمان جاری کړے وو. ۱۵) هغوی د خدائ پاک کور د داریوس بادشاه د بادشاهی په شپږم کال کښې د ادر میاشتی په درېمه ورځ سر ته ورسولو. ۱۶) بیا بنی اسرائیلو، امامانو او لیویانو او هغه نورو ټولو خلقو په خوشحالی سره د خدائ پاک کور وقف کړو کوم چې د جلاوطنی نه راواپس شوی ؤو. ۱۷) د وقف کولو دپاره هغوی سل غوی، دوه سوه گډان او څلور سوه گډوری د قربانی په توگه پېش کړل او دولس چپلی یې د گناه د نذرانی په توگه پېش کړل چې د بنی اسرائیلو د هرې یوې قبیلې دپاره یو یو وو. ۱۸) هغوی په یروشلیم کښې د خدائ پاک د کور د خدمت دپاره امامان او لیویان د هغه اصولو په مطابق منتخب کړل کوم چې د موسی په کتاب کښې لیکلے شوی ؤو.

د فسحې اختر

۱۹) کوم خلق چې د جلاوطنی نه راواپس شوی ؤو نو هغوی

په ورپسې کال د اولې میاشتې په څوارلسمه ورځ د فسحې اختر وکړو. (۲۰) ټولو امامانو او لیویانو خپل ځانونه پاک کړی و او د پاکېدو رسم یې ادا کړی وو. لیویانو د فسحې د اختر د قربانۍ دپاره د ټولو راواپس شوو خلقو، د امامانو او د خپلو ځانونو دپاره څاروی حلال کړی و. (۲۱) دا قربانۍ هغه ټولو بنی اسرائیلو وخورلې چې څوک د جلاوطنۍ نه راواپس شوی و او ورسره هغه خلقو هم وخورلې چا چې د غېرو قومونو غلط رسمونه پرېښی و او د دې دپاره چې د مالک خدای د بنی اسرائیلو د خدای پاک عبادت وکړی. (۲۲) هغوی د خوشحالی سره اووه ورځې د پتیرې روتې اختر وکړو. هغوی پر خوشحاله و او ځکه چې مالک خدای د اسور بادشاه په هغوی باندې مهربان کړی وو، نو په دې وجه هغه د هغوی په کار کېښې مدد وکړو چې د بنی اسرائیلو د خدای پاک کور جوړ کړی.

د عزرا یروشلم ته رسېدل

۷ (۱) ډېره موده پس، کله چې ارتخششتا د فارس بادشاه وو، نو یو سړی وو چې نوم یې عزرا وو. هغه خپله شجره نسب مشر امام هارون ته ورسوله، چې داسې ده: عزرا د شرایاه زوی وو چې هغه زوی د عزریاه، زوی د خلیاه، (۲) زوی د سلوم، زوی د صدوق، زوی د اخیطوب، (۳) زوی د امریاه، زوی د عزریاه، زوی د مرایوت، (۴) زوی د زرخیا، زوی د عزی، زوی د بقی، (۵) زوی د ابیسوع، زوی د فینحاس، زوی د الی عزرا او زوی د هارون څوک چې مشر امام وو. (۶) - (۷) عزرا یو عالم وو، هغه په هغه قانون باندې

بنه پوهېدو کوم چې مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک
 موسی له ورکړې وو. ځکه چې د عزرا سره د مالک خدای د
 هغه د خدای پاک برکت وو، هغه چې څه هم غوښتل نو
 بادشاه ورله ورکول. د ارتخششتا د بادشاهی په اووم کال،
 عزرا د بنی اسرائیلو د یوې قبیلې سره د بابل نه یروشلم ته په
 سفر روان شو، چې په هغې کښې امامان، لیویان، د خدای
 پاک د کور موسیقاران او څوکیداران او کاریگر شامل وو.
 هغوی د اولې میاشتي په اوله ورځ د بابل نه روان
 شول او د خدای پاک د مدد سره هغوی د پینځمې میاشتي په
 اوله ورځ یروشلم ته ورسېدل. (۱۰) عزرا خپل ژوند دې ته
 وقف کړې وو چې د مالک خدای په قانون باندې پوهه شی،
 په هغې عمل وکړی او د دې ټول قانون او اصول بنی
 اسرائیلو ته وښائی.

د ارتخششتا بادشاه عزرا له ورکړې شوی کاغذ

(۱۱) ارتخششتا عزرا امام او عالم له دا کاغذ ورکړو، چې
 هغه د هغه قانون او حکمونه پوره پوهه لرله کوم چې مالک
 خدای بنی اسرائیلو ته ورکړی وو، (۱۲) ”د ارتخششتا بادشاه
 د طرف نه، عزرا امام ته، چې هغه د آسمان د خدای پاک د
 قانون عالم دے، ډېر سلامونه. او اوس، (۱۳) زه دا حکم کوم
 چې زما په ټول سلطنت کښې چې کوم بنی اسرائیلیان،
 امامان او لیویان چې د هغوی زړه غواړی چې تا سره
 یروشلم ته لاړ شی نو لاړ دې شی. (۱۴) زه، تا زما د خپلو
 اووه مشیرانو سره لېرم چې په یروشلم او یهوداه کښې
 حالات معلوم کړئ چې دا پته ولگی چې ستا د خدای پاک په
 قانون باندې څومره بنه عمل کیري، هغه قانون چې تا سره

موجود دے. (۱۵) تاسو به د خان سره د سرو زرو او سپينو

زرو هغه نذراني يوسئ د کومو چي زه او زما مشيران د بني

اسرائيلو خدائ پاک له د ورکولو خواهش لرو، هغه خدائ

پاک چي د هغه کور په يروشلم کبني دے. (۱۶) تاسو به هغه

ټول سره زر او سپين زر هم د خان سره اوږي کوم چي تاسو

د بابل په ټوله صوبه کبني راغونډ کړي او هغه نذراني به هم

اوږي کومې چي بني اسرائيليان او د هغوي امامان په يروشلم

کبني د خپل خدائ پاک کور دپاره ورکوي. (۱۷) تاسو به دا

پېسې په احتياط سره خرچ کوي او غوي، گدان او گډوري،

غله او مے په بيعه واخلي او په يروشلم کبني يې د خدائ

پاک د کور په قربانگاه باندې پېش کړي. (۱۸) کوم سره زر

او سپين زر چي پاتي شي نو چي ستا او ستا د خلقو هر

څنگه خوښه وي نو هغه شان يې استعمالولې شي، خو د

خدائ پاک د رضا په مطابق. (۱۹) تاسو به په يروشلم کبني

خدائ پاک ته هغه ټول لوښي پېش کوي کوم چي د خدائ

پاک د کور د خدمت د استعمال دپاره درکړي شوي دي.

(۲۰) او تاسو ته چي د خدائ پاک د کور دپاره د بل هر څيز

ضرورت وي، نو تاسو هغه د شاهي خزاني نه اخستلې شي.

(۲۱) زه د فرات سيند د نمرپرېواته صوبي د خزاني ټولو

آفسرانو له حکم ورکوم چي هغوي د عالم عزرا امام دپاره د

هغه هر څه ښه بندوبست وکړي چي هغه يې غواړي، عزرا د

آسمان د خدائ پاک په قانون کبني عالم دے، (۲۲) د دې حد

به د درې زره او څلور سوو کلو سپينو زرو، د لسو زرو کلو

غنمو، دوه زره ليټره مے او دوه زره ليټره د زيتونو تېلو

پورې وي او چي داسې څومره د مالگي ضرورت وي. (۲۳)

تاسو به خامخا د هغه هر څه په بندوبست کولو کبني د

احتياط نه کار اخلئ چي د آسمان خُداي پاک يي د خپل کور
دياره غوښتنه کوي او پام کوي چي هغه ما ته او هغه کسانو
ته هيڅکله غصه نه شي کوم چي زما نه پس بادشاهي کوي.
(۲۴) تاسو ته د دې اجازت نشته چي د امامانو، ليويانو،

موسيقيارانو، څوکيدارانو، کارينگرو، يا د بل هر هغه چا نه
محصول، جزيه او پېسې واخلئ چي د چا تعلق د خُداي پاک
د دې کور سره وي. (۲۵) عزرا، ته به د هغه حکمت نه کار
اخلې کوم چي ستا خُداي پاک درکړي دے، ته به انتظام
کونکي او قاضيان مقرر وې چي په هغه ټولو خلقو باندې
حکومت کوي چي د فرات سيند نمرپرېواته طرف ته د خُداي
پاک د قانون لاندې ژوند تېروي. ته به هغه هر چا ته دا قانون
بنائې چي څوک ورباندې نه پوهيږي. (۲۶) که هر څوک هم
ستا د خُداي پاک د قانون يا د بادشاه د قانون نافرمانی
کوي، نو هغه له به هم په هغه وخت سزا ورکولې شي، چي
وژلې به شي، يا به جلاوطن کړې شي، يا به د هغه نه
جائيداد ضبط کولې شي، يا به قېد کولې شي.

د عزرا د خُداي پاک ثناء صيفت کول

(۲۷) عزرا وفرمائيل، ”د مالک خُداي زمونږ د پلار نيکه د
خُداي پاک ثناء صيفت دې وي. هغه بادشاه دې ته راضي
کړي دے چي په دې طريقه باندې په يروشلم کښې د مالک
خُداي د کور درناوي وکړي. (۲۸) د خُداي پاک په فضل سره
په ما باندې بادشاه، د هغه مشيران او د هغه ټول طاقتور
آفسران مهربان شوي دي، مالک خُداي زما خُداي پاک ما له
حوصله راکړې ده او زه د دې قابل شوې يم چي د بني
اسرائيلو د پلو پېر مشران دې ته جوړ کړم چي زما سره

د جلاوطنی نه راواپس شوی خلق

۸ ﴿۱﴾ دا د هغه پلو د مشرانو تفصیل دے کوم چې په بابل کښې جلاوطن ؤو او چې هغوی د عزرا سره په هغه وخت کښې یروشلم ته راواپس شول چې په کوم وخت کښې ارتخششتا بادشاه ؤو: ۲-۱۴ د فینحاس د قبیلې جیرسوم، د اتمر د قبیلې دانیال، د داؤد د قبیلې د سکانیاه زوی حطوش، د پرعوس د قبیلې زکریاه، چې د خپلې قبیلې یو نیم سل سړی ورسره ؤو. د هغوی د پلار نیکه نسبنامه موجود وه. د پخت موآب د قبیلې د زرخیاه زوی الیهوعینی، چې دوه سوه سړی ورسره ؤو، د زتو د قبیلې، د یحزی ایل زوی سکانیاه چې درې سوه سړی ورسره ؤو، د عدین د قبیلې د یونتن زوی عبید، چې پنځوس سړی ورسره ؤو، د عیلام د قبیلې د عتلیاه زوی یشعیاه، چې اويا سړی ورسره ؤو، د سفطیاه د قبیلې د میکائیل زوی زبدیاه، چې اتیا سړی ورسره ؤو، د یوآب د قبیلې د یحی ایل زوی عبدیاه، چې دوه سوه او اتلس سړی ورسره ؤو، د بانی د قبیلې د یوسفیاه زوی سلومیت، چې یو سل او شپېته سړی ورسره ؤو، د بیبی د قبیلې د بیبی زوی زکریاه، چې اته ویشتم سړی ورسره ؤو، د عزجاد د قبیلې د حقاطان زوی یوحانان، چې یو سل او لس سړی ورسره ؤو، د ادونقام د قبیلې الیفلط، یعنی ایل او سمعیاه، چې شپېته سړی ورسره ؤو، هغوی په وروستو وخت کښې راواپس شول، د بگوی د قبیلې عوتی او زکور، چې اويا سړی ورسره ؤو.

د عزرا د خُدائِ پاک کور دپاره د لیویانو لېږل

۱۵ ما د هغه نهر سره ټوله ډله راغونډه کړه کوم چې د اهاوا ښار ته بهیږی او مونږ هلته درې ورځې خپمې لگولې وې. ما ولیدل چې هلته په ډله کښې امامان و، خو لیویان نه و. ۱۶ نو ما دا نهه مشران راوغوښتل: الی عزرا، اری ایل، سمعیاه، الناتن، یریب، الناتن، ناتن، زکریاه او مسلام او دوه عالمان یویریب او الناتن مې هم راوغوښتل. ۱۷ ما هغوی په کسيفيا کښې د قبیلې مشر عدو ته ولېږل، چې هغه او د هغه د قبیلې نه د خُدائِ پاک د کور دپاره کاریگر وغواړی او مونږ له داسې خلق راولېږی چې د خُدائِ پاک په کور کښې خدمت وکړی. ۱۸ د خُدائِ پاک په فضل سره هغوی مونږ له یو تکړه سرې سربیه راولېږلو، چې دې د محلی د قبیلې لیوې وو او اتلس زامن او وروڼه د هغه سره راغلل. ۱۹ هغوی د مراری قبیلې حسبیه او یسعیه هم د هغوی د شلو خپلوانو سره راولېږل. ۲۰ د دې نه علاوه د خُدائِ پاک د کور دوه سوه او شل داسې خدمتگاران هم و، چې داؤد بادشاه او د هغه آفسرانو د هغوی پلار نیکه د دې دپاره مقرر کړی و، چې د لیویانو مدد کوی. او د هغوی ټولو نومونه لیکلې شوی و.

د خلقو روژه نیول

۲۱ هلته د اهاوا نهر سره ما ټولو له دا حُکم ورکړو چې روژه ونیسئ او د خپل خُدائِ پاک په وړاندې خپل ځانونه عاجزان کړئ او هغه ته سوال وکړئ چې په سفر کښې زمونږ مدد وکړی او زمونږ، زمونږ د بچو او زمونږ د مال دولت حفاظت وکړی. ۲۲ زه په دې باندې شرمېدل چې د بادشاه نه مې یو

لښکر او په آسونو سواره فوجيان غوښتی وې چې زمونږ د سفر په دوران کېنې د دشمنانو نه زمونږ حفاظت وکړي، ځکه چې ما هغه ته وئيلي وو چې زمونږ خدای پاک هغه هر چا له برکت ورکوي چې څوک ورباندې ايمان لري، خو هر څوک چې د هغه نه واوړي نو د هغوی نه خفه کېږي او سزا ورکوي. ۲۳ نو مونږ روژه ونيوله او خدای پاک ته مو سوال وکړو چې زمونږ حفاظت وکړي او هغه زمونږ سوال قبول کړو.

د خدای پاک کور دپاره نذرانې

۲۴ د مشرانو امامانو نه ما سربيا، حسبياه او لس نور کسان خوبښ کړل. ۲۵ بيا ما هغه سپين زر، سره زر او لوبښي وتلل کوم چې بادشاه، د هغه مشيرانو او د هغه آفسرانو او بنی اسرائیلو د دې دپاره راکړي وو چې د خدای پاک په کور کېنې استعمال شي او ما دا امامانو له ورکړل. ۲۶-۲۷ ما دا څيزونه هغوی له ورکړل: دوو پښت ټنه سپين زر، سل د سپينو زرو لوبښي چې د دې ټول وزن اويا کلو وو، درې زره او څلور سوه کلو سره زر، شل د سرو زرو جامونه چې تقريباً اته نيم کلو وو، دوه د زېرو ښائسته جامونه، چې په قيمت کېنې د سرو زرو د جامونو برابر وو. ۲۸ ما امامانو ته وويل، "تاسو مالک خدای ستاسو د پلار نيکه خدای پاک ته وقف او مقدس شوی یی او داسې هغه ټول سپين زر، سره زر او لوبښي هم ستاسو په شان مقدس دی کوم چې هغه ته د رضاکارانه نذرانو په توگه راوړلې شوی دی. ۲۹ د مالک خدای کور ته تر رسېدو پورې د دې ښه حفاظت وکړئ. هلته د امامانو په کوټه کېنې دا وتلئ او د مشرانو امامانو او د

ليويانو او په يروشلم کښې د بنی اسرائیلو مشرانو ته يې حواله کړئ. “ ۳۰ نو امامانو او ليويانو د هغه سپينو زرو، سرو زرو او د لوبنو ذمه واری واخستله چې په يروشلم کښې يې د مالک خدای کور ته يوسی.

يروشلیم ته واپس کېدل

۳۱ دا د اولې میاشتې دولسمه ورځ وه چې مونږ يروشلم ته د تلو دپاره د اهاوا نهر نه روان شو. زمونږ خدای پاک مل وو او چې مونږ سفر کولو نو مونږ يې د دشمن د حملو نه او د ډاکوانو نه بچ کولو. ۳۲ کله چې مونږ يروشلم ته ورسېدو، نو مونږ درې ورځې آرام وکړو. ۳۳ او بيا په څلورمه ورځ مونږ د خدای پاک کور ته لاړو او هغه سپين زر، سره زر او لوبنی مو وتلل او د اورپاه زوی مريموت امام ته مو حواله کړل. د هغه سره الی عزر، د فينحاس زوی او دوه ليويان، د يشوع زوی يوزبد او د بنوئی زوی نوعيدياه هم وو. ۳۴ هر يو څيز وشمېرلې شو او تللې شو او په هغه وخت پوره حساب کتاب وشو. ۳۵ بيا هغه ټولو خلقو نذرانې راوړې کوم چې د جلاوطني نه راغلي وو چې د بنی اسرائیلو خدای پاک ته د قربانۍ په توگه وسوزولې شي. هغوی د ټولو بنی اسرائیلو دپاره دولس غوټې، څلور کم سل گډان، اووه اويا گډوړی پېش کړل، هغوی دولس چېلې هم پېش کړل چې خپل ځانونه د گناه نه پاک کړي. دا ټول ځناور مالک خدای ته د قربانۍ په توگه وسوزولې شول. ۳۶ هغوی هغه ليکلې شومې فرمان هم راوخستلو کوم چې بادشاه ورکړې وو او هغه يې حکمرانانو او د نمريرپواته طرف فرات ته د صوبې افسرانو له ورکړو، چې هغوی بيا د هغه خلقو سره او د خدای پاک د

د عزرا د غبریهودیانو سره د ودونو نه خبرېدل

۹

١ کله چې دا هر څه وشول نو د بنی اسرائیلو څه

مشران راغلل او ما ته یې وویل چې خلقو، امامانو او لیویانو خپل ځانونه د گاونډی ملکونو یعنی عمون، موآب، مصر، کنعان، حتی، فرزی، یبوس او اموری ملک د خلقو نه جدا نه ساتل. دوی هم هغه حرام کارونه کول چې کوم هغه خلقو کول. ٢ یهودیانو سړو د پردی ملک بنځو سره ودونه کول،

نو په دې وجه د خدای پاک مقدس خلق پلټ شول. د

افسوس خبره دا ده چې مشران او افسران په دې بد عملی کبني د هر چا نه وړاندې وو. ٣ کله چې زه د دې نه خبر شوم نو ما د خفگان نه خپل قمیص او چوغه وشلوله، د سر او د بریرې وپښته مې وویستل او غم زیلې کښېناستم. ٤

نو څوک چې د بنی اسرائیلو د خدای پاک د کلام په وجه یرېدلی وو ځکه چې هغوی د جلاوطنۍ نه راواپس خلقو د

نافرمانۍ نه خبر شول هغوی ټول راغلل او زما سره

کښېناستل. او زه هلته د ماښام د قربانۍ د وخت پورې

سخت خفه ناست وم. ٥ کله چې د ماښام د نذرانې وخت

راغلو نو زه چې د خفگان نه چرته ناست وم د هغه ځای نه

پاڅېدم، چې تر اوسه پورې مې شلېدلې قمیص او چوغه

اغوستې وه سجده مې وکړه او بیا مالک خدای خپل خدای

پاک ته مې لاسونه پورته کړل. ٦ ما وئیل، ”خدایه پاکه، ما

له په دې باندې پېر سخت شرم راځی چې ستا په حضور

کبني خپل لاسونه اوچت کړم. زمونږ گناهونه زمونږ د سرونو

نه پاس اوږدلی دی او زمونږ گناهونه تر آسمانه پورې

رسېدلی دی. (۷) زمونږ د پلار نیکه د وخت نه واخله تر

اوسه پورې مونږ یعنی ستا خلقو لوئی گناهونه کړې دی.

زمونږ د خپلې گناه په وجه مونږ، زمونږ بادشاهان او زمونږ

امامان د پردی ملک بادشاهانو له په لاس ورغلی یو او مونږ

وژلې شو، غلارانه کپړی او د قېدیانو په توگه بوتلې شو.

زمونږ پېره بې عزتی شوې ده لکه څنگه چې تر اوسه پورې

بې عزته یو. (۸) خو اے مالکۀ خدایه، زمونږ خدایه پاکه، ته د

لږ وخت دپاره په مونږ مهربانه یې چې زمونږ څه کسان دې

ژوندی پرېښی دی چې د غلامی نه وتبستی او په دې مقدس

ځای کښې په حفاظت سره اوسېږی. تا مونږ د غلامی نه آزاد

کړی یو او یو نوې ژوند دې راکړی دے. (۹) مونږ غلامان

ؤو، خو تا مونږ په غلامی کښې پرې نه بنودو. تا د فارس

بادشاهان مونږ سره ښه کړل او دا اجازت دې راکړو چې

خپل ژوند تېروو او ستا هغه کور بیا جوړ کړو، کوم چې تباہ

شوې وو او دې ته دې هم پرېښودو چې په یهوداه او یروشلم

کښې مونږ ته حفاظت ملاو شی. (۱۰) خو اے خدایه پاکه، نو

مونږ په دې کښې څه ووايو؟ مونږ ستا د حکمونو بیا نافرمانی

کړې ده، (۱۱) هغه حکمونه کوم چې تا مونږ له د خپلو

خدمت کوونکو پېغمبرانو په ذریعه راکړی ؤو. هغوی مونږ ته

ووئیل چې مونږ د کوم ملک قبضه کولو له روان یو هغه

ملک د هغه خلقو د بد عملی په وجه ناپاک وو کوم چې په

کښې اوسېدل او هغوی دا د یو سر نه تر بله سر پورې د

بې شرمی او حرام کارونو نه پک کړې وو. (۱۲) هغوی مونږ

ته ووئیل چې مونږ دې هیڅکله د هغه خلقو سره ودونه ونه

کړو او نه د هغوی سره د ښه کېدو او کامیابېدو دپاره مدد

وڪړو دا د دې دپاره چې هغه څيزونه مونږ ته ملاو شي چې په هغه ملک کښې پېدا کيږي او چې دا ملک به زمونږ اولاد ته په ميراث کښې ملاو شي. ﴿١٣﴾ خو اوس چې مونږ ته زمونږ د گناه او بدۍ په وجه چې کومه سزا ملاو شوه، مونږ ته دا پته ده زمونږ خدایه پاکه، چې تا مونږ له د هغې نه کمه سزا راکړې ده چې د څومره مونږ حقدار ؤو او زمونږ څه خلق دې ژوندی پرېښی دی، ﴿١٤﴾ نو بیا مونږ ستا حکمونه څنگه مات کړو او هغه حرام کاره خلقو سره ودونه وکړو؟ که مونږ داسې وکړو نو ته به دومره غصه شي چې تباہ به مو کړې او یو کس به هم ژوندی پرې نه ږدي. ﴿١٥﴾ مالکۀ خدایه، د بنی اسرائیلو خدایه پاکه، ته صادق یې، خو تا مونږ پرېښودو چې ژوندی پاتې شو. مونږ په گناه کښې ستا په وړاندې ولاړ یو، خو د دې گناه په وجه زمونږ یو کس هم دا حق نه لری چې ستا حضور ته راشی.“

د غېرو قومونو د بنځو سره د ودونو ختمول

١٠ ﴿١﴾ کله چې عزرا د خدای پاک د کور په مخکښې پرمخې پرېوتو، چې هغه ژړل او د گناهونو اقرار یې کولو، نو د بنی اسرائیلو یوه لویه پله د هغه نه راتاو شوه چې په کښې سرې، بنځې او ماشومان شامل ؤو او بد بد یې ژړل. ﴿٢﴾ د عیلام قبیلې د یحی ایل زوی سکانياه عزرا ته ووئیل، ”د غېرو قومونو د بنځو سره ودونه کولو په وجه مونږ د خدای پاک سره بې وفائی کړې ده، خو بیا هم د اسرائیل دپاره امید شته، نو چې اوس مونږ د خپل خدای پاک سره دا لوظ وکړو چې مونږ به دا بنځې طلاقي کړو او سره د ماشومانو به یې

وشرؤ. مونږ به هم هغه شان وکړو چې څنگه ته او هغه نور
 کسان مشوره راکړئ چې کوم د خدای پاک د حکمونو
 درناوې کوی. چې د خدای پاک قانون څه مطالبه کوی نو
 مونږ به هم هغه شان کوو. (۴) اوس پاڅه، دا خبره ستا په
 لاس کبني ده. مونږ به ستا ملگرتيا کوو، نو تکره شه او دا
 کار وکړه. (۵) عزرا پاڅېدو او د امامانو د مشرانو، ليويانو
 او د ټولو بني اسرائيلو نه يې دا قسم واخستو چې هغوی به د
 سکانياه په مشوره باندې عمل کوی. نو داسې هغوی قسم
 وکړو. (۶) بيا هغه د خدای پاک د کور د مخې نه لاړو او د
 الياسب زوی يهوحنان کوټې ته ورننوتلو، هلته يې شپه تېره
 کړه او د جلاوطني خلقو په بې وفایي يې خفگان کولو، او په
 دې وجه يې خوراک څښاک نه کولو. (۷) ټول يروشلم او
 يهوداه ته يو پېغام ولېږلې شو چې هغه ټول خلق دې په
 يروشلم کبني راغونډ شي چې کوم د جلاوطني نه راواپس
 شوی دی، (۸) دا د خلقو د مشرانو حکم وو. که څوک په
 درېو ورځو کبني رانه غلو، نو د هغه ټول جائيداد به ضبط
 کړې شي او نور به دا حق نه لری چې هغه د جلاوطنو د
 قبيلې نه وگڼلې شي. (۹) په درېو ورځو کبني، د نهمې
 مياشتې په شلمه ورځ، هغه ټول سړی يروشلم ته راغلل کوم
 چې د يهوداه او بنيامين په علاقه کبني اوسېدل او د خدای
 پاک د کور د جرگې په ځای کبني راغونډ شول. او په هغه
 وخت کبني دروند باران وړېدلو، د باران او د دې مسئلې په
 وجه هر يو کس رپېدو. (۱۰) عزرا امام ودرېدو او هغوی ته
 يې وفرمائيل، ”تاسو بې وفا وئ او د غېرو قومونو د بنځو
 سره د ودونو په وجه مو بني اسرائيليان گناهگار کړی دی.
 (۱۱) نو اوس مالک خدای د خپل پلار نيکه خدای پاک ته د

خپلو گناهونو اقرار وکړئ او هغه کار کوئ چې هغه پرې
 رضا کېږي. د پردی ملک د هغه خلقو نه خپل ځانونه جدا
 کړئ چې کوم زمونږ په ملک کېښي اوسپږي او د غېرو
 قومونو د بنځو نه ځان خلاص کړئ. (۱۲) نو ټولې گڼې په
 جواب کېښي چغه کړه، ”ته صحیح خبره کوې او چې څه
 وائې نو مونږ به هغه هر څه وکړو.“ (۱۳) خو هغوی دا هم
 ووئیل، ”گڼه پېره لویه ده او دا د باران موسم دے. مونږ دلته
 په داسې کولو ځای کېښي نه شو ودرېدے. دا داسې کار نه
 دے چې په یو دوو ورځو کېښي وشي، ځکه چې په دې گناه
 کېښي زمونږ پېر کسان شامل دی. (۱۴) زمونږ آفسران دې
 زمونږ ټولو په ځای کار وکړي. بیا هغه هر یو دې چې د غېر
 قوم بنځه لري هغه دې په یو مقرر وخت باندې د مشرانو او د
 خپل ښار د قاضیانو سره راشي. نو د دې معاملې په حقله به
 د ځدای پاک قهر سوړ شي.“ (۱۵) صرف د عساهیل زوی
 یونتن، د تقوه زوی یحزیاه د دې منصوبې مخالفت وکړو،
 مسلام او یو لیوی سبتي ورسره په دې کېښي ملگری و. (۱۶)
 د جلاوطنۍ نه راواپس شوو کسانو دا منصوبه منظوره کړه،
 نو عزرا امام د ډلو د مشرانو نه سپری مقرر کړل او د هغوی
 نومونه یې ولیکل. د لسمې میاشتې په وپومبې ورځ هغوی
 تفتیش شروع کړو، (۱۷) او په ورپسې درېو میاشتو کېښي
 هغوی د هغه ټولو معاملو معلومات وکړو چې کومو سپرو د
 غېرو قومونو د بنځو سره ودونه کړي و.

هغه سپری چې د غېرو قومونو بنځې یې واده کړې

وې

١٨) دا د هغه سپرو نومونه دی چا چې د غېرو قومونو بښځې

کړې وې، د هغه امامانو نومونه د قبیلې په حساب سره

لیکلې شوی دی: د یشوع پله او د هغه د وروڼو چې د

یو صدق زامن ؤو: معسیاه، الی عزر، یریب او جدلیاه. (١٩)

هغوی دا قسم وکړو چې خپلو بښځو له به طلاق ورکړی او د

خپلو د گناه د تاوان د نذرانو دپاره یې د یو یو گډ نذرانه پېش

کړه. (٢٠) د امیر پله: حنای او زبدیاه، (٢١) د حارم پله:

معسیاه، الیاس، سمعیاه، یحی ایل او عزیزاه، (٢٢) د فشحور

پله: الیوعینی، معسیاه، اسمعیل، نتنی ایل، یوزید او العاسه،

(٢٣) لیویان: یوزید، سمعی، قلیاه (چې قلیتاه هم بللې شو)،

فتحیاه، یهوداه او الی عزر، (٢٤) موسیقاران: الیاسب، د خدای

پاک د کور څوکیداران: سلوم، طلیم او اوری، (٢٥) نور

کسان: د پرعوس پله: رمیاه، یزیه، ملکیاه، میامین، الی عزر،

ملکیاه او بنایاه. (٢٦) د عیلام پله: متنیاه، زکریاه، یحی ایل،

عبدی، یریموت او الیاس، (٢٧) د زتو پله: الیوعینی، الیاسب،

متنیاه، یریموت، زباد او عزیزا، (٢٨) د بیبی پله: یهوحنان،

حنیاه، زی، عتلی، (٢٩) د بانی پله: مسلام، ملوک، عداياه،

یسوب، سیال او یریموت، (٣٠) د پخت موآب پله: عدنا،

کلال، بنایاه، معسیاه، متنیاه، بضلی ایل، بنوئی او منسی، (٣١)

(٣٢) د حارم پله: الی عزر، یسیاه، ملکیاه، سمعیاه، شمعون،

بنیامین، ملوک او سمرياه، (٣٣) د حاشوم پله: متنی، متتاه،

زباد، الیفلط، یریمی، منسی او سمعی. ٣٣٤-٣٧ د بانی پله:

معدی، عمرام، اوایل، بنایاه، بدیاه، کلوه، ونياه، یریموت،

الیاسب، متنیاه، متنی او یعسو، ٣٣٨-٤٢ د بنوئی پله: سمعی،

شلمیاه، ناتن، عداياه، مکندی، ساسی، شاری، عزرايل،

شلمیاه، سمرياه، سلوم، امریاه او یوسف، ٤٣ د نبو پله:

يعی ایل، متتیاہ، زاباد، زینا، یدی، یوایل او بنایاہ. ۴۴ دې هر
یو سپری د غېرو قومونو بنځې لرلې او د خه سپرو د دې بنځو
نه بچی هم پیدا شوی ؤو.